

מקורות פרשת בשלח ה'תשפ"ו הסודות שהוטמנו בקרקעית ים סוף

3. שמות יד: ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם... ויאמרו אל משה... הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר, חדל ממנו ונעבדה את מצרים, כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר.

תניא פרק לא: בחינת יציאת מצרים שנאמר בה 'כי ברח העם'... שהרע שבנפשות ישראל עדיין היה בתקפו בחלל השמאלי, כי לא פסקה זוהמתם עד מתן תורה, רק מגמתם וחפצם היתה לצאת נפשם האלוקית (מצד הטוב שבהם שהתגבר והבריחם) מגלות הסטרא-אחרא היא טומאת מצרים... ולכן לעתיד כשיעביר ה' רוח הטומאה מן הארץ, כתיב 'ובמנוסה לא תלכון כי הולך לפניכם ה'.

תורה אור סב,ב: אמרו רז"ל 'כל מה שיש ביבשה יש בים'. ים הוא בחינת עלמא דאתכסיא ויבשה הוא בחינת עלמא דאתגלייא. ההפרש שביין יבשה לים בגשמיות הוא שהברואים שבים אינם נראים לחוץ כי הים מכסה עליהם, וגם חיותם וקיומם הוא בתוך הים דוקא ואי אפשר להם לחיות ביבשה שמיד מתים, מה שאין כן ברואים שביבשה, הארץ תוציא צמחה ועושה פרי למעלה ונראים כמו יש ודבר בפני עצמו. מבחי' עלמא דאתכסיא הייתה מדרגת משה רבינו, שנאמר עליו 'כי מן המים משיתהו', ולכן היה כבוד פה, שבחינת דבור והתגלות נמנע ממנו לפי שהיה... בבחינת בטול במציאות במאד.

הגדה של פסח: אילו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים - דינו... אילו קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה (במעט מים או טיט) - דינו... על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלינו... וקרע לנו את הים והעבירנו בתוכו בחרבה (והלכו ביבשה בתוך הים).

ליקוטי שיחות ג/1016: קריעת הים באופן שנשאר חלק מהמים במציאות מים, שזהו עניין רפשי וטיט, מורה אשר אף שנהפך הים ליבשה, מכל מקום לא כל הטוב התגלה אלא יש עדיין אחיזה ומציאות הרע באותו מקום, כמו הבינוני לאחר שעת התפילה. גם על זה אומרים 'דיינו'. כי לאחר שהיו משוקעים במ"ט שערי טומאה, לעבור למדרגת בינוני זו עלייה נפלאה. אולם 'כמה מעלות טובות למקום עלינו - שהעבירנו בחרבה [היבשה] ונתנו לו את הכוחות להפוך את הרע כולו לטוב, ולא רק במעשה בפועל כי אם גם בפנימיות.

1. שמות יד: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת, בין מגדל ובין הים, לפני בעל צפן, נכחו תחנו על הים.

רש"י: 'וישבו' - לאחוריהם, לצד מצרים היו מקריבים כל היום השלישי, כדי להטעות את פרעה שיאמר תועים הם בדרך. 'ויחנו לפני פי החירות' - על שנעשו שם בני חורין והם שני סלעים גבוהים וזקופים.

אבן עזרא: 'לפני בעל צפון' - חרטומי מצרים עשו בדבר המזלות צורת נחושת שישמרו שלא יוכל עבד בורח ממצרים לעבור הצורה.

אבן עזרא שמות יד,ז: ידעתי כי אין ים סוף בין מצרים ובין ארץ ישראל ואין צורך שיכנסו בים?

ערכין טו,א: ישראל שבאותו הדור מקטני אמונה היו... שהיו אומרים כשם שאנו עולים מצד זה, כך מצרים עולים מצד אחר. אמר הקב"ה לשר של ים: פלוט אותם ליבשה (ויראו שמתו). מיד פלטן ליבשה דכתיב 'ירא ישראל את מצרים מת על שפת הים'.

תוספות שם: יש לתמוה איך היו כל כך מקטני אמונה שסברו שיעשה הקב"ה נסים למצרים להעבירם לארץ ישראל (שיעלו בגדה המזרחית הקרובה לארץ)? אלא שלא עברו הים לרוחבו מצד זה לזה, שאם כן היו ממהרים ללכת לארץ ישראל, אלא עברו לאורך הים עד שפנו למדבר (וחזרו בנתיב מעגלי לצד שממנו ירדו הקרוב למצרים).

2. אברבנאל: בחר הקב"ה להמית הנשאר למצרים באופן הנפלא הזה... כדי לעשות בפרעה ובמצרים מכה מפורסמת לכל האומות, כי על ידי נס קריעת ים סוף, נכבשה כל ארץ כנען לפני ישראל. כמו שנאמר בשירת הים 'שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת'. וכן אמרה רחב הזונה: 'ידעתי כי נתן ה' לכם את הארץ... כי שמענו את אשר הוביש ה' את מי הים בפניכם'.

שמות יח: ויאמר יתרו... עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלוקים כי בדבר אשר זדו עליהם.

רמב"ן: [מכך שנענשו] בדבר אשר הזידו [בטביעה במי הים] - ידעתי שהוא גדול מכל האלוקים. מפני שה' גזר על ישראל 'ועבדו וענו אותם' ולא היה על המצרים העונש הגדול בגלל זה. אלא בכך שהזידו וחשבו להכריעם מן העולם, כמו שאמרו 'נתחכמה לו פן ירבה' וגזר 'כל הבן הילוד היאורה תשליכהו' ומפני זה היה עליהם העונש המשחית אותם לגמרי... ה' ראה את מחשבתם ונקם מהם על **זדון לבם**... והנה ה' רואה ללב ועושה משפט העשוקים, ונוקם ובעל חמה, ואין מוחה בידו.